

မိနီရေးငင်

မျှော်လင့်ချက်ပေးထားခဲ့တဲ့
မျက်လုံးလေးရယ်

အခန်း(၁)

ဒေါ်မေညိုသည် သားကြီး မိန်းမခိုးပြေးလာသည် ဆိုတဲ့ သတင်းကြောင့် ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်သွားရတာကတော့ အမှန်ပဲဖြစ်သည်။ ။

ဘုရားရေ ...

သား လရိပ်ညိုဆီကို ပြူးကြောင်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေနှင့် ကြည့်မိ၏။

"လှရိပ်ညို"

"ဗျာ အမေ"

"မင်း ... မင်း"

"ဟုတ်တယ် အမေ ... ဒါက ကျွန်တော့်ချစ်သူ မြဲဒါလီတဲ့ ၊ သူ့မိဘတွေက သဘောမတူလို့ ခိုးပြေးလာတာပါ"

"ဟင်"

ကောင်မလေးက ချောချောလေး ...

ငွေကြေးချမ်းသာပုံပင် ...

သားကလည်း လူချောလူခန့်လေး တစ်ယောက်ပါပဲ ...

ငွေကြေးပဲ မပြည့်စုံတာ ...

မပြည့်စုံတာမှ ဘာမှ မရှိ ...

ဆင်းရဲလွန်းသည် ။

ပြီးတော့ ...

သားက ဘာအလုပ်မှ မလုပ် ...

လက်ကြောတင်းတာ မဟုတ် ...

လမ်းပေါ်မှာ ပေတေချင်နေတဲ့ ကောင်လေးမျိုး ဖြစ်သည် ။

မိမိဈေးရောင်း၍ ရသော ပိုက်ဆံကိုပဲ လက်ဖြန့် တောင်းချင်၏။

ဆယ်တန်းပညာလည်း မအောင် ...

မိမိက အတတ်နိုင်ဆုံး ဈေးရောင်းပြီး ကျောင်းထားပေးသည် ။

သားကိုက မကြိုးစားတာ ...

ချွေးမရောက် လာပြီ ဆိုတော့လည်း ဒေါ်မေညို ပျာပျာသလဲ ဧည့်ခံစကားတွေပြောပြီး ကြိုဆိုရတော့သည် ။

"သမီးလေး ဘာမှ အားမနာနဲ့ နော် ... အမေတို့ အိမ်မှာ လွတ်လပ်သလိုနေ ... ဘာမှ အားနာစရာ မလိုဘူးနော်"

မြဒါလီကတော့ မပြုံးမရယ်ဘဲ မျက်နှာထား တင်းတင်းလေးနှင့် ကြည့်နေသည် ။

ဒေါ်မေညိုတို့ အသိုင်းအဝိုင်းအား ရွံရှာနေသော အကြည့်တွေ ဖြစ်၏

။

ရင်ဝတွင် အပူမီး လောင်မြိုက်သွားသလို ပူလောင်လွန်းရသည် ။

ဖြစ်ပါ့မလား ...

ကောင်မလေးရော အသက်မှ ပြည့်သေးရဲ့ လား ...

သားက ကောင်မလေးအား အခန်းထဲမှာ ထားပြီး ပြန်ထွက်လာသ
ည်။

"အမေ"

"ဟင်"

"သားတို့ ညောင်တုန်းမှာ သွားရှောင်နေမှ ဖြစ်မယ် ... ငွေလိုတယ်
အမေ"

"ဖြစ်ပါ့မလား သားရယ် ... တော်ကြာကောင်မလေးဘက်က
ရဲစခန်းတွေ ဘာတွေ တိုင်ရင် ခက်ကုန်မယ် ... အခုနေ လူကြီးတွေ မသိ
ခင် ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ပါကွယ်"

"ဘယ်ဖြစ်မလဲ အမေ ... ဒါလီတို့ က ချမ်းသာတယ် ... သူဌေးသမီး
ကိုယူရင် သားလည်း သူဌေးဖြစ်မှာ "

"ဒုက္ခပါပဲ"

ဒေါ်မေညို စိတ်ပူနေသလောက် သားလရိပ်ညိုကတော့ မျှော်လင့်ချ
က်တွေနှင့် လင်းလက်နေသည်။

ပျော်နေ၏။

"သား"

"အမေ"

"မင်းဒုက္ခ ရောက်လိမ့်မယ်"

"ဘာမှ ရောက်စရာ မရှိဘူး အမေ ...ဒါလီကို သူ့မိဘတွေက အရမ်း
ချစ်တာပဲ"

"အဆင့်အတန်းချင်းက အရမ်း ကွာခြားတယ်လို့ အမေ ထင်တယ်"

"လူလူချင်းပဲ အမေ ... ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့ ဗျာ ... သားအစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ဖို့ သာ ပိုက်ဆံရှာပေးစမ်းပါ"

"ပိုက်ဆံ"

"ဟုတ်တယ် အမေ ... ငါးသောင်းလောက်တော့ ရှာပေးပါ ... ညောင်တုန်းက ဦးလေးမာဒင်တို့ အိမ်မှာ သွားပြီး ခဏနေလိုက်ရင် ပြီးပြီ ... ဒါလို့မိဘတွေက မကြာခင် ပြန်ခေါ်မှာ ပါ"

"အမေတော့ စိတ်ပူနေတယ် သား"

"ဘာမှ စိတ်မပူနဲ့ ... သားကိစ္စ သားသိပါတယ် အမေရာ ... အားလုံး အဆင်ပြေမှာ ပါ ... ဟိုကောင်မလေး ဆည်းဆာညှိရော"

"ကျောင်းသွားနေတယ် သား ... ပြန်လာတော့မှာ ပါ ... ပိုက်ဆံက အမေမှာ မရှိဘူး ... ဆည်းဆာလေးဆီမှာ တော့ ဆွဲကြိုးရှိတယ် ... အမေ ပေါင်းပေးလိုက်မယ်လေ"

မထူးတော့ ...

သားကတား၍ ရမှာ မဟုတ် ...

ကောင်မလေး စိတ်ဒုက္ခ မရောက်အောင်တော့ ငွေရှာပေးရမှာ ပဲ ဖြစ်သည်။ ။

"သားရယ် ... အမေကတော့ ဒီကောင်မလေးကို ပြန်လွှတ်စေချင်တယ် ... ပြဿနာမဖြစ်အောင်ပါကွယ်"

"အမေကလည်း ... ဒါလီကိုယ်တိုင်က ကျွန်တော့်ကို မခွဲနိုင် မခွာရက် ချစ်မြတ်နိုးနေတာ ..."

"နေဦး"

"အမေ ဘာလုပ်မလို့ လဲ"

"သမီးလေးကို မေးကြည့်မယ်"

ချွေးမလောင်းလေး မျက်နှာကတော့ မိမိတို့ အသိုင်းအဝိုင်းအား အထင်သေးလွန်းတဲ့ အကြည့်တွေပဲ ဖြစ်နေသည်။

ကောင်မလေးဆန္ဒ မရှိရင် လည်း ပြန်လွှတ်ပေးလိုက်ဖို့ သားကို ဖျောင်းဖျရမည်။

"သမီး"

"ဟင်"

"သားနဲ့ လက်ထပ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေ ရှိရဲ့ လားကွယ်"

ကောင်မလေးက သားမျက်နှာကို ဆတ်ခနဲ မော့ကြည့်သည်။

မိမိအား သိပ်ပြီး အဖက်လုပ်ချင်တဲ့ သဘောမရှိပေ။

အင်းလေ ...

ကောင်မလေးက သူဌေးသမီးလေးပဲ မဟုတ်လား။

နေပါစေ...

မိမိကတော့ အမြဲတမ်း နှိမ်ချပြီး နေတတ်သူ ဖြစ်သည်။

"သမီးလေး ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်မှာ အမေ စိတ်ပူတယ်"

"ဒါက စိတ်ပူစရာ မရှိပါဘူး အန်တီ ... မာမီတို့ က ပြန်ခေါ်ထားမှာ ပါ"

သူမ ...

လေသံက မာနေသည်။ ။

အင်းလေ ...

ပြီးရောပေါ့ ...

လူငယ်တွေဆိုတော့လည်း ဘယ်လိုမှ ပြော၍ မရ။

"သမီး ဆန္ဒရှိတယ် ဆိုရင်လည်း ပြီးတာပါပဲကွယ်"

ဒေါ်မေညို ဘာမှ ပြောစရာ မလိုတော့ပေ။

သားနဲ့ ပတ်သက်နေပြီပဲ ...

သမီးလေး ဆည်းဆာညို့ ပြန်ရောက်လာသည်။ ။

မိမိပြောပြတော့ တအံ့တဩ ဖြစ်နေ၏။

"ကိုကိုက တယ်စွံပါလား ... ကောင်မချောချောလေး တစ်ယောက်နဲ့ ကြိုက်နေတယ်လို့ သတင်းတွေ ကြားနေတာ မှန်နေပြီပဲ"

ဆည်းဆာညို့ကတော့ ကိုကို မိန်းမရတာ ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်မိနေသည်။ ။

"ကိုကို"

"ဘာလဲ"

"ချောလား"

"နင် ဝင်ကြည့်ပါလား"

"အဟက်"

"အဲဒါက အရေးမကြီးဘူး ဆည်းဆာ ... နင့်လည်ပင်းက ဆွဲကြိုး ပေးစမ်း"

"ဟင် ... ဘာလုပ်မလို့ လဲ ကိုကို"

"ငါ မိန်းမခိုးမလို့ လေ ... ငွေလိုနေတယ်"

"ဟာ ... ကိုကိုကလည်း "

"နောက်တော့ ကိုကို ပြန်လုပ်ပေးပါ့မယ်ဟာ ... လောလောဆယ် ရင်းရမယ် ... ဒါလီက သူဌေးသမီး ... ဒီငွေလောက်ကတော့ ဘာမှ မပြောပလောက်ပါဘူး ဆည်းဆာရယ်"

"တော်ကြာ ကိုကိုက မိန်းမကြောက်ပြီး ပြန်မပေးရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ရမလား ... ငါက မိန်းမကို မီးသေအောင် အစောကြီးတည်းက လုပ်ထားမှာ "

"ပေးလိုက်စမ်းပါ သမီးငယ်ရယ် ... အမေ ပြန်လုပ်ပေးပါ့မယ်"

ဆည်းဆာညို ဘာမှ ပြောမနေတော့ဘဲ ဆွဲကြိုးကို ချွတ်ပေးလိုက်မိသည်။

"အမေ ... သား အချိန်ရှိတုန်း လစ်မယ် ... ဘာမှ မပူနဲ့ အမေ့သား သူဌေးဖြစ်ပြီလို့ သာ သတ်မှတ်လိုက်ပေတော့ "

"သား"

"ဗျာ အမေ"

"သားအိမ်ထောင်ကျပြီနော် ... အမေ့အိမ်မှာ နေသလို မနေပါနဲ့ တော့ ... အလုပ်လုပ်တော့နော်"

"အမေကလည်း ... သူဌေးသမက်ပါဆိုမှ "

"အလုပ်ကတော့ လုပ်ရမယ် သား ... သူများ တွေနဲ့ ပတ်သက်ဆက်"

ဆံ ရတော့မယ်"

"အမေ ဘာမှ တွေးမပူနေစမ်းပါနဲ့ ဗျာ ... သားကိစ္စ သားသိပါတယ်"

"ဟင်း"

ဒေါ်မေညိုကတော့ စိတ်မအေးနိုင်အောင် ဖြစ်နေမိသည်။ ။

ပူလောင်နေရ၏။

သားက ပေါ်ကြော့သမား ...

အိမ်မှာ နေချင်သလို နေပြီး မိဘလုပ်စာကို ထိုင်စားနေသူ ဖြစ်သည်

။

"အမေ"

"ဟင်"

"သားတို့ သွားတော့မယ်"

"ညောင်တုန်း ရောက်ရောက်ချင်း ကောင်မလေးကို လက်ထပ်နော်
သား"

"စိတ်ချပါ အမေ"

ဒေါ်မေညိုစိတ်ပူစွာဖြင့် သားကို တတွတ်တွတ် မှာ နေမိသည်။ ။

ကောင်မလေး ထွက်လာ၏။

နှုတ်ပင်မဆက် ...

သားက သူ့ကောင်မလေးလက်ကို ဆွဲပြီး ထွက်သွားသည်။ ။

"ဟွန်း ... ကိုကိုမိန်းမက မာနကြီးမယ့်ပုံပဲ အမေ ... မစွန့်ပါဘူး"

ဆည်းဆာညို့ မကျေမနပ်နှင့် ပြောမိသည်။ ။

"ဒါလီက ချမ်းသာတာကိုး သမီးရဲ့ ...အမေတော့ ညည်းအစ်ကိုအတွက် စိတ်ပူနေတယ်"

"ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမေနဲ့ ဆည်းဆာကတော့ ကိုယ်ရှိမှ ကိုယ်စားရမှာနော် ... မြဒါလီ ကြည့်ရတာ သမီးတို့ ကို မတူမတန်သလိုပဲ"

"ဆည်းဆာ"

"ရှင်အမေ"

"သူများ တွေကို မဝေဖန်စမ်းနဲ့ ... သမီးပဲ ချစ်သူတွေဘာတွေ ရှိရင်လည်း အမေ့ကို ပြောနော်"

သမီးဖြစ်သူကိုလည်း သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေလို တရင်းတနှီး ဆက်ဆံပြီး ဆွေးနွေး တိုင်ပင်ဖော် အဖြစ် နေရသည်။ ။

"အမေ စိတ်ပူတယ်"

"ဘာကိုလဲ အမေ"

"ပညာမစုံခင် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်မှာ ကိုပဲ"

မိမိတို့ က ဆင်းရဲသည်။ ။

နှမ်းပါး၏။

ဘယ်ယောက်ျားလေးက မြတ်မြတ်နိုးနိုး အထင်တကြီး ချစ်မှာ လဲ

...

မိမိ စိတ်ပူနေမိသည်။ ။

သမီးလေးအတွက်ပဲ ...

သားကတော့ ယောက်ျားလေး ...

ဒေါင်ကျကျ ပြားကျကျ ...

မိမိဘဝ တစ်လျှောက်လုံး ဆင်းဆင်းရဲရဲနှင့် နံချာနေရသည်။ ။

သားသမီးတွေ မျက်နှာမလှကြ ...

မိဘဝတ္တရား မကျေသလို ဖြစ်နေ၍ အားမရှိ ဖြစ်မိသည်။ ။

"အမေ"

"ဟင်"

"သမီးအတွက် မပူစမ်းပါနဲ့ ... အမေ ပူရမှာ က ကိုကိုအတွက်ပဲ ...
မြဒါလီဘက်က သဘောမတူဘဲ ရဲစခန်းတွေ ဘာတွေတိုင်ရင် အခက်ပဲ"

ကောင်မလေး အသက်ပြည့်ပြီဟု သားပြောထား၍ ဒေါ်မေညို စိတ်
အေးရသည်။ ။

"မြဒါလီက အသက်ပြည့်နေပါပြီအေ ... လူငယ်သဘာဝပဲကွယ် ...
ပြဿနာတွေ ဖြစ်လာတော့လည်း ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ ... ရှင်းကြတာ
ပေါ့"

"ကိုကိုက တကယ် ပြဿနာရှာတယ်"

"ဆည်းဆာ"

"ရှင်"

"သမီးလေးမှာ ရော ချစ်သူတွေ ဘာတွေ ရှိလား"

"ဟင့်အင်း"

"တကယ်နော်"

"အမေ့ကို သမီးက ညာရမလား"

"ဘယ်လိုကိစ္စပဲဖြစ်ဖြစ် သမီးလေး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း တိုင်ပင်နော်"

"အင်းပါ"

သူမမှာ ချစ်သူမရှိပေ ...

ဆင်းရဲနံ့ချာတဲ့ ဘဝကနေ လွတ်မြောက်အောင် သူမ ကြိုးစားမည်။

ဆည်းဆာညှိမှာ မာနရှိသည် ။

ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်တော့မှ မယူဘူး ...

ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ်မှာ ကိုယ်ရပ်တည်နိုင်ဖို့ ပဲ ကြိုးစားနေသည် ။

ဆည်းဆာညှိမှာ အားမာန်တွေ ရှိနေ၏။

ဘဝကို အရှုံးမပေးလိုပေ။

သူမ ...

ဆယ်တန်းအောင်ပြီးပြီ ...

အဝေးသင်တက်ပြီး ဘွဲ့တစ်ခုခုရရန် ကြိုးပမ်းနေမိသည် ။

လောလောဆယ် ...

စတိုးဆိုင်ကြီးတစ်ခုမှာ အရောင်းစာရေးမလေး ဘဝ။

ခြစ်ကုတ်ပြီး ဆွဲကြိုးတစ်ကုံးလုပ်ထားပါသည် ၊ ကိုကိုက ယူသွားသည် ။

ဆည်းဆာညှိကတော့ ဘဝကို နားလည်ပြီးသား ဖြစ်၏။

"ဆည်းဆာညိုအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့ ... လောလောဆယ် အမေ့သား
နဲ့ ချွေးမအပ်ဖို့ ကိစ္စ အမေစဉ်းစားထားဦးနော်"

"ဟုတ်သားပဲ"

တစ်ဖက်က ...

ဘယ်သူတွေလဲ ...

ဘယ်ကလဲ ...

အခြေအနေကို မသိရသေး ...

ဒေါ်မေညို့စိတ်တွေ ပူလောင်သောက ရောက်နေရသည်။ ။

အဆင်ပြေပါ့မလား ...

"ကောင်မလေးက တော်တော်လေး ချမ်းသာပုံပဲ သမီး"

"ဟုတ်တယ် အမေ ... မာနကြီးပုံပဲ"

"အမေကတော့ သားဆီက ဘာတစ်ခုမှ မျှော်လင့်ချက် မထားပါဘူး
... သားလေး အေးအေးချမ်းချမ်း နေရဖို့ပဲ အရေးကြီးပါတယ်"

မိခင်တစ်ယောက်ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့် မေတ္တာပို့ နေရသည်။ ။

ညောင်တုန်းမှာ မိမိမောင် ဝမ်းကွဲတစ်ယောက် ရှိနေ၏။

သားကိုလည်း ချစ်သည်။ ။

ရွာလူကြီး ...

စိတ်တော့ မပူရပါဘူး ...

သားကြီးမှာ ငွေငါးသောင်းပဲ ပါသွားတော့ လောက်ပါ့မလား ...

မိမိမှာ ပေးစရာလည်း မရှိ ...

ချွေးမဖြစ်သူက ချမ်းသာကြွယ်ဝသူ ဖြစ်နေသည်။ ။

မျက်နှာမငယ်စေချင်ပေ။

"အမေ့သားကြီး မျက်နှာ ငယ်နေမလား ... မိန်းကလေးရှင်ဘက်ကို တော့ အခြေအနေကြည့်ပြီး အမေ ကိုယ်တိုင် သွားပြီး တောင်းပန်စကား ပြောရမယ်"

"အမေ"

"ဟင်"

"သမီးလေ အမေ့ကို အရမ်း သနားတာပဲ ... ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း နေစေချင်ပြီ"

"သမီးလေး လိမ္မာစမ်းပါကွယ် ... သမီးလေး ကောင်းစားတာပဲ အမေ မြင်ချင်တယ်"

ဆည်းဆာညိုကတော့ ဘဝမှာ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရည်မှန်းချက်တွေ ကြီးမားစွာ ရှိနေခဲ့သည်။ ။

ချစ်သူရည်းစားထားဖို့ လုံးဝ မစဉ်းစားသေးပေ။

ဘဝမှာ အောင်မြင်မှုတွေ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် ...

အဓိက ...

အမေပဲ ...

အသက်အရွယ် ကြီးရင့်သည် အထိ အမေ့ဘဝ မအေးချမ်းသေးပေ။

သားအတွက် အမေ စိတ်ပူနေရပြန်ပြီ ဖြစ်သည်။ ။

အခန်း(၂)

မိန်းကလေးရှင်ဘက်က အရမ်း ချမ်းသာကြောင်း သိရသဖြင့် ဒေါ်မေညို စိတ်တွေပိုပြီး သောက မအေးနိုင်အောင် ဖြစ်ရသည်။ ။

ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ...

သွားပြီး အပ်ဖို့ စကားပင် မပြောဝံ့တော့ ...

သားနှင့် လုံးဝ သဘောမတူကြောင်း သတင်းတွေ ထွက်နေသည်။ ။

ဒေါ်မေညို အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး နေရ၏။

မောင်ဖြစ်သူ ရောက်လာသည်။ ။

"ဘဒင် ... သားတို့ အဆင်ပြေရဲ့ လား ... အခြေအနေရော"

"အဆင်ပြေပါတယ် ... တရားဝင် လက်မှတ်ထိုးပြီးသွားပြီ ... ကောင်မလေးကတော့ နည်းနည်း အခြေကြီးပုံပဲ"

ဘဒင်က ရပ်ကွက်လူကြီး ...

ပြောတတ် ဆိုတတ်သည်။ ။

တစ်ဖက် မိန်းကလေးရှင်ထံသွားပြီး အပ်ဖို့ မလွယ်။

"သားက ဘာမှာ လိုက်သေးလဲ ဘဒင်"

"အမေ့အိမ် ပြန်လာမှာ တဲ့ ... လောလောဆယ်တော့ သူတို့ က သ

ဘောတူမှာ မဟုတ်ဘူး တဲ့ ... နေပစေတဲ့ ... နောက်မှ ကြည့်ရှင်းမယ်
တဲ့ "

သားက လွယ်လိုက်တာ ...

ဒီအတိုင်းပဲ ...

အမြဲတမ်း ...

လောကကြီးထဲမှာ ပေါ့ပြက်စွာ နေထိုင်တတ်သူ ဖြစ်သည်။ ။

ဘာကိုမှ အလေးအနက်မထား ...

"သူတို့ ဘက်ကတော့ လုံးဝ သဘောမတူတဲ့ သတင်းတွေ ထွက်နေ
တယ် ... သူ့သမီးကို အတင်းအကျပ် ခေါ်သွားတာလို့ ပြောနေတယ်"

"ဒါကတော့ ပြောမှာ ပဲ မမ ...ဘာမှ မပူပါနဲ့ ...ကောင်မလေးပဲ အ
ရေးကြီးတာပါ "

"ကောင်မလေးကရော သားကို ချစ်ရဲ့ လားဟင် ဘဒင်"

"ချစ်ပါတယ်"

သားကို မိမိ အလိုလိုက်ထား၍ ဆိုးချင်တိုင်း ဆိုးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

အလုပ်လည်း မလုပ်ချင် ...

ကြည့်လေ ...

သူဌေး ဖြစ်ချင်လို့ သူဌေးသမီးကို အရယူတာတဲ့ ...

မကောင်းလိုက်တာ ...

မိုက်မဲတဲ့ သား...

ကောင်မလေးအား ဖြားယောင်းသွေးဆောင် ခေါ်သွားပါတယ်ဆိုပြီး

ရဲစခန်းတိုင်ရင် အခက်ပဲ ...

တွေးပူနေမိသည်။

"မမကသာ ပူနေတာ လရိပ်ညှိုကတော့ ပျော်နေတယ် ... သူဌေးသမက် ဖြစ်တော့မယ်ဆိုပြီး ပျော်နေတယ်"

"ဟင်း"

ခက်တာပဲ ...

သားလရိပ်ညှိုက ဘာမှ ပူပင်သောကတွေ ရှိတာ မဟုတ်ဘူး ...

"ဘဒင်"

"ဗျာ"

"ကောင်မလေးကလည်း အေးအေးဆေးဆေးပဲ ... သူ့မိဘတွေ ပစ်ထားပါဘူးတဲ့ ... သမီးတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာ သိပ်ချစ်တယ်တဲ့ "

ရင်ထဲမှာ ပူလောင်နေမိသည်။

မအေးချမ်းနိုင် ...

"ဘဒင်ရယ် ... မမကတော့ စိတ်မအေးနိုင်ဘူး ... သား ထင်သလို ဖြစ်ပါ့မလား"

"မမ စိတ်မပူပါနဲ့ ... ဖြစ်လာမှာ ပါ"

"ဘဒင် မင်းသွားပြီး ကြောင်းလမ်းပါလား"

"အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ပါဦး မမ"

ဒေါ်မေညို စိတ်သောက မအေးနိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။

ကောင်မလေးက သားကို မြတ်နိုးဖို့ ပဲအဓိက ဖြစ်၏။

ထိုအချိန်တွင် ...

ကားတစ်စီးက မိမိတို့ အိမ်လေးရှေ့တွင် ထိုးရပ်လာသည်။

ကောင်မလေးဘက်ကပဲ ဖြစ်မယ် ...

"ဘဒင် ကောင်မလေးဘက်က လာတာ ထင်တယ် ... ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ"

ဒေါ်မေညို ကြောက်လန့်တကြားနှင့် လှုပ်ရှားနေမိသည်။

ကားပေါ်မှ လူတစ်ယောက် ဆင်းလာ၏။

"ဒါ ဒေါ်မေညို့အိမ်လား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကျုပ်က သမီးလေး မြဒါလီရဲ့ အဖေပါ"

"ရှင် ... ဟုတ်ကဲ့ ... ထိုင်ပါဦးရှင်"

ဒေါ်မေညို ဖျာခင်းပေးလိုက်မိသည်။

ဧည့်သည် က ဝင်ထိုင်၏။

"ကျွန်မ ဒေါ်မေညိုပါ"

"ကျုပ်လာတာကတော့ သမီးလေး ကိစ္စပါ"

သမီးလေး ကိစ္စဆို၍ ဒေါ်မေညို့ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ ခုန်သွားသည်။

"ဟို ... ဟို ... ကျွန်မ"

"ဒီမှာ "

"ပြောပါ"

မြဒါလီ ဖခင်လို သားနား ခန့်ထည်လွန်းသော လူကြီး လူကောင်း
တွေနှင့် မိမိ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ စကားမပြောမိပေ။

တုန်တုန်ယင်ယင် ဖြစ်နေမိသည်။

"ကျုပ်နာမည် ဦးမောင်မောင်မြပါ"

"ဟုတ်ကဲ့"

"သမီးလေး အမေကတော့ ထုံးစံအတိုင်း လုံးဝ မတူဘူး မတန်ဘူး
ဆိုပြီး လက်မခံဘူး ဖြစ်နေတယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

သမီးရှင်ပဲ ...

သားကလည်း အရည်အချင်းမှ မရှိတာ ...

မိမိတို့ ကလည်း ဆင်းရဲသည်။

ကောင်မလေးရှင်ဘက်က ဘယ်လောက်အထိ ခံစားနေရရှာမလဲ ...

မိမိ စိတ်မဆိုးပါဘူး ...

ပြောပါစေ ...

"ဒေါ်မေညို"

"ရှင်"

"ခင်ဗျားသားက ဘာအလုပ်ရှိလဲ"

"ရှင်"

"ဆယ်တန်း အောင်ပြီးပြီလား"

ဒေါ်မေညို မဖြေရဲ ...

သားဆီမှာ က ဘာအရည်အချင်းမှ မရှိပေ ...

ဘဒင် ဝင်ဖြေသည်။ ။

"အလုပ်ကတော့ ရှာနေဆဲပါပဲ ဦးမောင်မောင်မြ ...
ဆယ်တန်းလည်း မအောင်သေးပါဘူးခင်ဗျာ"

"ဗျာ"

ဦးမောင်မောင်မြ မျက်နှာပျက်သွားတော့သည်။ ။

သမီးလက်ထပ်တဲ့ ယောက်ျားက တကယ့်ပိုင်းလုံးပဲ ...

ဆင်းရဲလိုက်တာ ...

ရင်ထဲမှာ မချိတင်ကဲ ဖြစ်သွားတော့သည်။ ။

"ဒီမှာ "

"ရှင်"

"ကျုပ်တို့ သမီးကို ပြန်ခေါ်သွားချင်တယ် ... ခင်ဗျားလုပ်ပေးနိုင်မလား"

"ရှင်"

"ခင်ဗျားသားလို ယောက်ျားတစ်ယောက်နဲ့ ကျုပ်တို့ သမီးနဲ့ ဘယ်နည်းနဲ့ မှ သဘောမတူနိုင်ဘူး"

"ကျွန်မ ... ကျွန်မ ..."

"ခင်ဗျားသားကို ကျုပ်တို့ လက်ထဲ သမီးအပ်ဖို့ ပြောပေးပါ ... လက်ခံရင် ကျုပ် ကျေးဇူးမမေ့ပါဘူး ... ငွေဆယ်သိန်း ပေးပါ့မယ်"

"ကျွန်မတို့ အတွက် ငွေမလိုပါဘူး ဦးမောင်မောင်မြ ... သားကို ဖျောင်းဖျောင်းပေးပါ့မယ် ... သမီးလေး ဆန္ဒအရပဲ လုပ်ဆောင်ပါ့မယ်"

"ခင်ဗျားသားက ကျုပ်သမီးကို ဘယ်လောက်အထိ စည်းရုံးလဲမှ မသိတာ ... ကျုပ်တို့ ရင်ကျိုးရပြီ ... ခင်ဗျားမှာ လည်း သမီးလေးရှိတာပဲ ကိုယ်ချင်းစာပြီး ပြန်အပ်စေချင်တယ်"

"ကျွန်မ ပြန်အပ်ချင်ပါတယ် ... သားသမီးချင်းလည်း ကိုယ်ချင်းစာမိပါတယ်"

"တစ်ပတ်အတွင်း စီစဉ်ပါ ဒေါ်မေညို ... ကျုပ်တို့ သမီးလေး အညွန့်ချိုး ခံလိုက်ရတာပဲ ကျုပ်တို့ မခံစားနိုင်တော့ဘူး"

ဦးဘဒင် စိတ်ထဲမှာ တူဖြစ်သူ နှစ်ပြားမတန်အောင် အပြောခံနေရ၍ အတော်လေး မကျေမနပ် ဖြစ်နေမိသည်။ ။

ကိုယ့်တူကလည်း အသုံးမကျတဲ့ ကောင် တစ်ယောက် ဖြစ်နေ၏။

"ခင်ဗျားက သိုက်တူးတာပဲ"

ဒေါ်မေညို ဘာမှ ပြန်၍ မပြောနိုင်ဘဲ ပြောသမျှ ခံနေရသည်။ ။

ထိုအချိန်တွင် ...

ဆည်းဆာညို အလုပ်မှ ပြန်ရောက်လာတော့သည်။ ။

အိမ်ရှေ့တွင် ကားတစ်စီး ရပ်ထား၍ စပ်စုလိုက်မိ၏။

လူတစ်ယောက် ...

ဒရိုင်ဘာ နေရာမှာ ထိုင်နေသည်။ ။

သူမနှင့် အကြည့်ချင်း ဆုံမိသွား၏။

နှုတ်ခမ်းလေးတွေ စုထော်သွားရတော့၏။

မြဒါလီနှင့် သက်ဆိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲဟု ထင်မိလိုက်သည်။ ။

သူမနှင့် ရွယ်တူပင် ...

သန့်နေသည်။ ။

သူမ စိတ်မဝင်စားပါဘူး ...

အနံ့ကြီးကွင်းကျယ်တွေ ...

သူမ အိမ်လေးထဲသို့ ဝင်လာခဲ့သည်။ ။

ခေါင်းရင်းခန်းတွင် အမေနှင့် လူကြီးတစ်ယောက် စကားပြောနေ၏

။

"ကျုပ်တို့ သမီးလေးကို ခင်ဗျားသားက စည်းရုံးသိမ်းသွင်းပြီး အတင်းအကျပ် ခေါ်ဆောင်သွားတာပဲ ... အချုပ်တွေ ဘာတွေ မရောက်စေချင်ရင် ကျုပ်သမီးကိုရှာပြီး ကျုပ်တို့ လက်ထဲ အပ်ပါ ဒေါ်မေညို"

ဒေါ်မေညို သားအတွက် စိတ်အပူကြီး ပူမိသွားသည်။ ။

"ဒေါ်မေညို"

"ရှင်"

"ဘယ်လိုလဲ ... ခင်ဗျားတို့ မိသားစုအတွက် ဆယ်သိန်းဆိုတဲ့ ငွေဟာ မနည်းပါဘူး"

ဆည်းဆာညို ခြေလှမ်းတွေ တုံ့ခနဲ ရပ်သွားတော့သည်။ ။

ကိုကိုကိစ္စပဲ ...

ငွေစကားတွေ ပြောနေကြသည်။ ။

"ကျုပ်သမီးနဲ့ ခင်ဗျားသားနဲ့ လုံးဝ မတန်ပါဘူး ... ဒီလောက် နိမ့်ကျ တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို ကျုပ်သမီး နှစ်သက်တာ သွေးရိုးသားရိုး လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး ... ခင်ဗျားသား အကျပ်ကိုင်ပြီး ခေါ်သွားလို့ ပဲ ဖြစ်မ ယ့်"

"ဒီလိုတော့ ဟုတ်မယ် မထင်ပါဘူး ဦးမောင်မောင်မြ ... ကောင်မ လေးက နှစ်သက်တာမျိုးဆိုရင် ခင်ဗျားတို့ ပဲ အရှက်ရမယ် ... စဉ်းစားပါ ... သူတို့ က တရားဝင် လက်ထပ်ပြီးပြီ ... ကောင်မလေး ကို ယ်တိုင်က သူနှစ်သက်လို့ သွေးဆောင် ဖြားယောင်းမှု မရှိဘဲ လက်ထပ် တာပါလို့ ပြောပြီးပြီ"

"ဘာဗျ"

ဦးဘဒင် မနေနိုင်တော့ဘဲ ပိတ်ပြောပစ်လိုက်မိသည်။ ။

"ဦးလေး ဘဒင် ပြောတာ မှန်တယ် ... ဦးလေးသမီးကို ပြန်ဖို့ အမေ ပြောတာ လုံးဝ လက်မခံဘူး ... ကိုကိုနဲ့ ပဲ နေမယ်တဲ့ ... မြဒါလီက ကို ကိုကို ခိုးတာ"

"ဘာ"

ဒေါ်မေညိုကတော့ အားနာပြီး သမီးနှင့် မောင်ဖြစ်သူအား တားဆီး နေမိသည်။ ။

"ဘဒင် မပြောနဲ့ တော့ ... ဆည်းဆာ သမီးကိစ္စ မဟုတ်ဘူး ဝင်မပါ စမ်းနဲ့ "

ဦးမောင်မောင်မြလည်း ဒေါသတွေ ပေါက်ကွဲပြီး ထိုင်နေရာမှ ထလို က်မိသည်။ ။

"ခင်ဗျားတို့ သိပ်ရိုင်းတယ် ... ကျုပ်တို့ က သမီးရှင်ဗျ...ခင်ဗျားသား

လို အခြေအမြစ် မရှိတဲ့ ကောင်က ..."

"ဦး ... ကိုကိုကို အဲဒီလို မပြောပါနဲ့ ...စောစောတည်းက ဦးလေးတို့ သမီးကို ထိန်းသိမ်းထားပါလား"

"မင်း ... မင်း ..."

"ဆည်းဆာ သမီး ပြောစကား နားမထောင်ဘူးလား ... အထဲဝင်စမ်း ... သွားလေ"

ဒေါ်မေညို ... မောင်နှင့်သမီးကို တားဆီးခိုင်းလိုက်သည်။ ။

ဦးမောင်မောင်မြကို အနူးအညွတ် တောင်းပန်နေ၏။

ကားထဲမှ မြဥက္ကာ ဆင်းလာသည်။ ။

ဖခင်အား ခေါ်ရန် ဖြစ်၏။

ပတ်ဝန်းကျင် ရှိနေသည်။ ။

တစ်ဖက် ယောက်ျားလေးရှင်တွေကို ရင့်ရင့်သီးသီး မပြောသင့်ဟု ထင်မိ၏။

"ဒက်ဒီ ... ပြန်ကြမယ် ... သူတို့ ပြောတာ ဟုတ်တာပဲ ... မမက တရားဝင် လက်ထပ်ပြီးနေပြီ ... ဒက်ဒီ ဘာလုပ်လို့ ရတော့မှာလဲ"

ဒက်ဒီကို သူ အတင်းဆွဲခေါ်မိသည်။ ။

"ဒီမှာ ဒေါ်မေညို ... ခင်ဗျားသိထားဖို့ က ကျုပ်သမီးကို ကျုပ်တို့ လက်ထဲ အမြန်ဆုံး ပြန်အပ်ဖို့ပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်မ အတတ်နိုင်ဆုံး ကြိုးစားပါ့မယ်"

"ခင်ဗျား မအပ်ရင်တော့ ... ကျုပ်တို့ အဆိုးမဆိုနဲ့ နော်"

"တစ်ပတ်အတွင်း သားနဲ့ သမီးကို ကျွန်မ ခေါ်ထားပါ့မယ်၊ လာပြန်
ခေါ်ပါ"

"ကောင်းပြီ ... ကျုပ်သမီးကို ကျုပ် ပြန်လာခေါ်မယ်"

ဦးမောင်မောင်မြတို့ ပြန်ထွက်သွားတော့သည်။ ။

ဦးဘဒင်နှင့် ဆည်းဆာညိုတို့ ပြန်ထွက်လာကြ၏။

"တော်တော်ကြီးကျယ်တဲ့ လူတွေပဲနော် ဦးလေးဘဒင် ... သူတို့ သ
မီးကိုယ်တိုင်က ကိုကို အနားကပ်နေတာ"

"ဆည်းဆာ ... လူကြီးတွေကိစ္စ သမီး ဝင်မပါစမ်းပါနဲ့ ... အမေ ချမ်း
သာရင်လည်း ဒီလိုပဲ ခံစားရမှာပဲ"

"လူလူချင်းပဲ အမေရာ"

"လူလူချင်း ဆိုပေမဲ့ ညည်းအစ်ကိုက ဘာအရည်အချင်းမှ မရှိဘူး
လေ"

ဒေါ်မေညိုကတော့ သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာမိသည်။ ။

သမီးလေး မြဒါလီက ပြန်မယ်ဆိုရင်လည်း ပြီးတာပါပဲ ...

"သားကိုယူတဲ့ မိန်းကလေးကတော့ တစ်သက်လုံး စိတ်ဆင်းရဲရမှာ
ပဲ ဘဒင်"

တူဖြစ်သူ အကြောင်း ဦးဘဒင်လည်း အသိဆုံး ဖြစ်နေသည်။ ။

"ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ မမ ... ကောင်မလေး ကိုယ်တိုင်က ချစ်ခင် မြ
တ်နိုးနေတာပဲ"

ကောင်မလေး ဒုက္ခရောက်မှာပဲ ဆိုတာ သိနေသည်။ ။

မတတ်နိုင် ...

"မမ"

"ဟင်"

"ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"သားကို မင်း ပြန်ခေါ်လာခဲ့ ဘဒင်"

ဒေါ်မေညိုကတော့ သမီးကို ပြန်အပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားသည်။

သူများ သားသမီး ဒုက္ခရောက်မည့်အရေး သိသိကြီး မဟုတ်လား ...

"အမေ"

"ဘယ်လဲ ဆည်းဆာ"

"ကိုကိုက လက်ခံမလား"

"ချော့မော့ ဖျောင်းဖျပြီး ပြောရမှာပဲ ဆည်းဆာ"

"သူတို့ ဘက်က အရမ်းကို ကြီးကျယ်လွန်းပါတယ် အမေရာ"

"မိန်းကလေးရှင်ကိုး သမီးရဲ့ ...ကိုယ့်သမီးဘဝ ဆင်စီးပြီး မြင်းရုံစေ
ချင်ကြတာပဲဟာ"

ဆည်းဆာညိုကလည်း ယောက်မဖြစ်သူကို မကြည်လင်ပေ။

မတူသလို မတန်သလိုနဲ့ ...

ကိုကို မိန်းမမျက်နှာကြောက တင်းမာလွန်းနေသည်။

ဆည်းဆာတို့ ကလည်း သဘောမတူပါဘူး ...

"မြဒါလီ မောင်လေးကတော့ သဘောကောင်းသလိုပဲ"

ဦးလေးဘဒင် စကားကြောင့် သူမ နှုတ်ခမ်းလေး စုထောင်နေသည်။ ။

အထင်ကြီးစရာ မရှိပါဘူး ...

အဆင့်အတန်း ခွဲခြားချင်တဲ့ လူတန်းစားတွေ ...

မုန်းတယ် ...

ရွံ့တယ်...

"ဆည်းဆာ"

"ရှင် အမေ"

"ကြည့်ထားနော် ... ညည်းအစ်ကိုလိုမျိုး မဖြစ်စေနဲ့ ... အမေက တော့ ဘဝတူချင်း လက်ထပ်တာမျိုးပဲ သဘောကျတယ်ကွယ်"

ဒေါ်မေညို စိတ်မော လူမောနှင့် အင်အားချည့်နဲ့ စွာ ဆုံးမစကား ပြောနေမိသည်။ ။
